

"Evet, âkilüllâhm hayvanların helâl rızıkları, vefat etmiş hayvanların etleridir. Hayatta olan hayvanların etleri onlara haramdır." Neden canlı hayvanlar değil de ölmüş hayvanlardır? Ekolojik dengeyi muhafaza şeklindeki yorum doğru olur mu?

Hayatta olan hayvanların vahşi hayvanlara haram olması, onları yemeyeceği anlamına gelmiyor. Vahşi hayvanların basit ve ilkel bir iradeleri olmasından dolayı, onlar da kendilerine münasip bir cezayı hak ediyorlar ve cezalandırılıyorlar.

Üstat bu manayı, hadise dayanarak şu şekilde ifade ediyor:

"Evet, âkilüllâhm hayvanların helâl rızıkları, vefat etmiş hayvanların etleridir. Hayatta olan hayvanların etleri onlara haramdır. Eğer yeseler, cezâ görürler. *عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الْمَجَالُ صَنْعِيٌّ» (ev kemâ kâl). Yani, 'Boynuzsuz olan hayvanın kısâsı kıyâmette boynuzludan alınır.'* diye ifade-i hadîsiye gösteriyor ki: Gerçi cesetleri fenâ bulur; fakat ervahları bâkî kalan hayvânât mâbeyninde dahi, onlara münâsip bir tarzda, dâr-ı bekâda mücâzat ve mükâfatları vardır. Ona binâen, canavarlara sağ hayvanların etleri haramdır, denilebilir."⁽¹⁾

Vahşi hayvanlar, haram olan otobur hayvanlarını haram da olsa yiyebilirler. Yemeleri helal olduğu anlamına gelmiyor. Dolayısı ile bir çelişki yoktur. Vahşi hayvanların zayıf ve hastalıklı hayvanları haram bir surette yiyip ekolojik dengeye hizmet etmeleri, akıldan uzak bir mana değildir.

Nasıl nefis, şeytan, kafir gibi muzır şeyler, Allah'ın razı olmamasına karşın yine de kainatın genel mana ve tasarımına hizmette bulunuyorlar. Aynı şekilde vahşi hayvanlar da haram bir tarzda ekolojik dengeye hizmet edebilirler. Bunun hakikate zıt bir tarafı yoktur. Hatta bazen aynı türler birbirini ve hatta yavrusunu yemek sureti ile bu ekolojik dengeye farkında olmadan hizmet edebilirler.

Kaldı ki, türlerin birbirlerine musallat edilmesi, kainat içinde inkar edilemeyecek kadar açık bir hakikattir. Yoksa, denge diye bir şey kalmazdı. Ama bu ekolojik dengeye farkında olmadan hizmet etmesi, cezadan kurtulmasına yetmez. Tıpkı şeytanın imtihana vesile noktasından hizmet edip de azaptan kurtulamaması gibi.

(1) bk. [Lem'alar, Yirmi Sekizinci Lem'a.](#)